

[Frede Nielsen.]

vist Pres bag fra den almindelige Opfattelse og Stemning i hele Folket. Vi maatte, som det allerede er blevet sagt tidligere, søge at faa det til at glide i den første vanskelige Overgangstid. Men der var een Aarsag til. Det var aldeles nødvendigt straks meget kraftigt at understrege dansk Retsfølelse og dansk Retsbevidsthed, og det Krav, der laa om at se Udslag af disse Ting, der havde været kuet og knættet i saa lang Tid, pressede saa voldsomt paa, at der uden unødvendigt Ophold maatte skaffes Afløb derfor, og det er meget forstaaeligt i denne første Tid, hvor man kan sige, at Tilstanden maaske til en vis Grad var noget flydende og ubestemmelig. Umiddelbart efter Kapitulationsdagen var det uundgaaeligt, at Indignationen og den moralske Dom over udansk eller dog daarlig Optræden i et Antal Tilfælde maatte kollidere med det juridisk holdbare. Det er naturligvis beklageligt, og Fejltagelserne maa rettes, saa godt som det er gørligt, men man maa ikke glemme, at vi til Gengæld undgik de lange Knives Nat, vi undgik den Selvtægt, hvis Forløb vilde være blevet ganske anderledes ukontrolabel og kunde være blevet rystende.

Alt dette gælder ogsaa for det tyske Mindretal. Det er indrømmet uden videre, at adskillige Tyskere blev uberettiget interneret. Der er Folk imellem, som ikke havde forbrudt sig, der var andre, hvis Forseelse var minimal, saa Interneringsmaanederne maa kunne være Straf nok. Det, vi fra dansk Side er ude efter, er jo ikke at straffe dem, hvis Forseelser er ganske minimale. Hvad vi ønsker, er at straffe dem, der for Alvor har forbrudt sig mod Danmark, og for et meget stort Tal inden for det tyske Mindretal gælder det, at Interneringen baade var nødvendig og retfærdig, og det kan ingen nægte, at det tysk-nazificerede Mindretals Ledelse og en Mængde aktive Medlemmer var meget, meget langt ude — det gik i Virkeligheden langt ind i Rækkerne —, de virkede som en regulær Femte Kolonne baade før og under selve Besættelsesakten og ogsaa i Tiden derefter. Det forekommer mig, at det tyske Mindretal gør sig selv en meget daarlig Tjeneste ved at lægge Problemet op paa den Maade. Det nytter ikke noget, at de ikke lufter

Fortrydelse, men derimod en Forargelse, der baade er forbløffende og frastødende.

Der er visse Ting i Sønderjylland, som nu paakalder Opmærksomhed. Der er bl. a. det Lovforslag, der nylig er fremsat om en Ordning af de tyske Skoler. Jeg haaber, det meget hurtigt maa løbe ud i en endelig Ordning, og jeg tror, det vil være af meget stor Interesse at faa Undersøgelserne af de tyske Skolers Finansiering tilendebragt, fordi det vil vise os visse interessante Ting.

Der er for Sønderjyllands Vedkommende noget, der interesserer meget stærkt, og det er Udstykningsspørgsmaalet. Sønderjylland er i mange Egne meget tyndt befolket og burde kunne tage en langt tættere Befolkning. Her vil jeg gøre opmærksom paa de sønderjyske Præstegaardsjorder, der stadig rummer Udstykningsmuligheder. Jeg gør endvidere opmærksom paa de Vogelgesangske Ejendomme. Det drejer sig om ikke mindre end noget over 80 Ejendomme. Jeg haaber, det meget snart maa kunne gaa i Orden, saaledes at Jordlovsudvalget overtager Administrationen af disse Gaarde og sørger for at faa dem over paa gode danske Hænder, og at det udstykker af disse Ejendomme det, som kan udstykkes. Det vil være ganske værdifuldt for os netop i de Egne dernede at faa mange nye solide danske Hjem.

Jeg kan ganske tiltræde det, mit Partis ærede Ordfører (Hans Hedtoft) sagde om det sydslesvigske Spørgsmaal, men der er visse Ting, jeg ønsker at tilføje. Allerede under Forespørgselsdebatten i forrige Rigsdagssamling havde jeg Lejlighed til at understrege den almindelige Vilje i hele det danske Folk til at hjælpe Danskheden i Sydslesvig uden Smaalighed og Forbehold. Det gælder f. Eks., for at sige det meget kort, de mange nye Skoler, man vil oprette, det gælder hele det sociale, folkelige, kulturelle, humanitære Arbejde o. s. v. Det gælder ogsaa en aktiv dansk Indsats i Flygtningespørgsmaalet. Det er allerede blevet skildret, saa det behøver jeg ikke at sige mere om, men kun, at jeg tror, en bestemt Fare i denne Forbindelse synes afværget, nemlig Placeringen af Flygtninge paa ledende Poster. Jeg har det Indtryk, at de nu næsten er udskiftet overalt, saa der kun er ganske